

บทที่ 3

ผลการวิจัย

ลำดับการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สำหรับการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในบทนี้ ผู้วิจัยได้เสนอตามลำดับต่อไปนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
- ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรม
- ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนการประเมินความถูกต้องของการกระทำ
- ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนความน่าปรารถนาของผลการกระทำ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งประกอบด้วยวัยรุ่นติดสิ่งเสพติดชนิดร้ายแรงที่เข้ามารับการบำบัดรักษา ในสถานบำบัดรักษาของกรุงเทพมหานคร จำนวน 189 คน เมื่อนำมาตรวัดมาตรวจสอบความถูกต้องและสมบูรณ์ พบว่า มาตรวัดมีความถูกต้องสมบูรณ์ที่จะนำมาวิเคราะห์ ได้จำนวนทั้งสิ้น 180 ฉบับ ซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียด ของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบมาตรวัดเหล่านี้ได้แสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้จริงตามตัวแปรอิสระ

ตัวแปรอิสระ	กลุ่มต่าง ๆ ในตัวแปรอิสระ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับการศึกษา	ประถมศึกษา	77	42.8
	มัธยมศึกษาปีที่ 3	61	33.9
	มัธยมศึกษาปีที่ 6 / ปวช.	42	23.3
ระยะเวลาที่ติดสิ่งเสพติด	น้อยกว่า 1 ปี	34	18.9
	1-2 ปี	42	23.3
	มากกว่า 2-3 ปี	42	23.3
	มากกว่า 3-4 ปี	34	18.9
	มากกว่า 4 ปี	28	15.6
ระยะเวลาที่เข้ารับ การบำบัดรักษาใน สถานบำบัด	น้อยกว่า $1\frac{1}{2}$ เดือน	80	44.4
	$1\frac{1}{2}$ เดือน - $4\frac{1}{2}$ เดือน	57	31.7
	มากกว่า $4\frac{1}{2}$ เดือน - $7\frac{1}{2}$ เดือน	16	8.9
	มากกว่า $7\frac{1}{2}$ เดือน	27	15.0
อาชีพหลักของครอบครัว	รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	48	26.7
	ธุรกิจการค้า	28	15.6
	ลูกจ้างเอกชน	44	24.4
	ผู้ใช้แรงงาน	43	23.9
	ค้าขายเล็ก ๆ น้อย ๆ	17	9.4
จำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษาในสถานบำบัดรักษา	1-2 ครั้ง	113	62.8
	3 ครั้งขึ้นไป	67	37.2

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนความหมายต่าง ๆ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์แทนความหมายต่าง ๆ ดังนี้

\bar{x}	หมายถึง	คะแนนเฉลี่ย (Mean)
S.D.	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
F	หมายถึง	อัตราส่วนความแปรปรวนของฟิชเชอร์ (Fisher's Variance Ratio)
N	หมายถึง	จำนวนคนในกลุ่ม
*	หมายถึง	แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	หมายถึง	แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
***	หมายถึง	แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
*...i	หมายถึง	แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ค่าความแปรปรวนของกลุ่มต่าง ๆ ไม่มีความเป็นเอกพันธ์ (non-homogeneity of Variance)
1 2...i	หมายถึง	กลุ่มที่ 1, 2, ..., i ซึ่งอยู่บนเส้นตรงเดียวกันนี้ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ จากการเปรียบเทียบพหุคูณ ด้วยวิธีของ เชฟเฟ (Scheffe')

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ ในตารางที่ 6 เสนอคะแนนความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมต่อตนเองของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 180 คน เป็นรายพฤติกรรม และในตารางที่ 7 เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลักษณะต่าง ๆ ของตัวแปรอิสระ โดยจะประกอบด้วย คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) ของคะแนนความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรม ซึ่งคำนวณจากสูตรของฟิชเชอร์ และจะเสนอผลการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison) ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe') ในกรณีที่พบความแตกต่างระหว่างกลุ่มจากการวิเคราะห์ความแปรปรวน และมีจำนวนกลุ่มภายในตัวแปรอิสระหนึ่ง ๆ ตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไป

ตารางที่ 6 คะแนนเฉลี่ย ของคะแนนความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรม ต่อตนเอง ของกลุ่มตัวอย่าง เรียงลำดับจากการกระทำที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุดถึงต่ำสุด (N=180)

อันดับ	พฤติกรรมต่อตนเอง	\bar{x}	S.D.
1	การมีความซื่อสัตย์เพียง	13.99	7.56
2	การมีวินัยในตนเอง	12.76	8.00
3	การตั้งมาตรฐานของตนเอง	12.58	9.30
4	การระงับความอยาก	11.61	7.20
5	การปรับปรุงตนเอง	11.28	9.01
6	การรักษาสุขภาพ	11.27	8.80
7	การมีความเชื่อมั่นในตนเอง	10.27	12.48
8	การมีความรู้สึกภาคภูมิใจ	9.64	11.79
9	การรู้ตัวไม่ประมาณ	9.37	11.93
10	การปลอบใจตนเอง	8.41	7.99
11	การมีความรู้สึกละเอียดใจ	7.91	9.98
12	การให้รางวัลตนเอง	7.88	9.06
13	การมีความพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่	7.78	10.83
14	การมีความรู้สึกผิด	6.12	10.27
15	การสำรวจตนเอง	6.10	9.56
16	การปรุงแต่งร่างกาย	4.49	8.06
17	การลงโทษตนเอง	0.63	9.95
18	การให้คุณค่าแก่ตนเอง	-0.53	11.04
19	การไม่ควบคุมอารมณ์	-9.31	9.37
20	การลุ่มหลงอบายมุข	-14.85	8.09

ตารางที่ 7 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีของเซฟเฟของคะแนนความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมต่อตนเอง จำแนกตามระดับการศึกษา

พฤติกรรมต่อตนเอง	ค่า	(1)	(2)	(3)	F	การเปรียบเทียบพหุคูณ
		ประถมศึกษา (n=77)	มัธยมศึกษาตอนต้น ม.3 (n=61)	มัธยมศึกษาตอนปลาย ม.6/ปวช. (n=42)		
ความขยันหมั่นเพียร	\bar{x}	12.26	15.59	14.86	3.76	<u>1 3 2</u>
	S.D.	6.97	6.21	9.64		
การมีวินัยในตนเอง	\bar{x}	8.80	15.88	15.45	19.92 ^{***}	<u>1 3 2</u>
	S.D.	6.90	6.45	8.66		
การตั้งมาตรฐาน ของตนเอง	\bar{x}	9.05	13.87	17.17	12.70 ^{***}	<u>1 2 3</u>
	S.D.	9.92	7.87	7.56		
การระงับ ความอยาก	\bar{x}	10.36	11.98	13.33	2.47	<u>1 2 3</u>
	S.D.	6.91	7.31	7.31		
การปรับปรุงตนเอง	\bar{x}	8.88	12.06	14.55	6.05 ^{**}	<u>1 2 3</u>
	S.D.	9.61	7.95	8.23		
การรักษาสุขภาพ	\bar{x}	7.36	13.36	15.40	16.33 ^{***}	<u>1 2 3</u>
	S.D.	9.68	6.83	6.58		
การมีความเชื่อมั่น ในตนเอง	\bar{x}	9.77	15.16	4.09	10.99 ^{***}	3 <u>1 2</u>
	S.D.	10.57	7.00	18.06		

ตารางที่ 7 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีของเซฟเฟของคะแนนความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมต่อตนเองจำแนกตามระดับการศึกษา (ต่อ)

พฤติกรรมต่อตนเอง	ค่า	(1)	(2)	(3)	F	การเปรียบเทียบพหุคูณ
		ประถมศึกษา (n=77)	มัธยมศึกษาตอนต้น ม.3 (n=61)	มัธยมศึกษาตอนปลาย ม.6/ปวช. (n=42)		
การมีความรู้สึก ภาคภูมิใจ	\bar{x}	9.67	13.00	4.71	6.52 ^{**}	<u>3 1 2</u>
	S.D.	9.56	8.36	17.13		
การรู้ตัวไม่ประมาณ	\bar{x}	5.77	10.06	14.95	8.95 ^{***}	<u>1 2 3</u>
	S.D.	11.26	19.09	8.82		
การปลอบใจตนเอง	\bar{x}	7.97	7.23	10.93	2.93 [*]	<u>2 1 3</u>
	S.D.	9.02	7.08	6.76		
การมีความรู้สึก ละอายใจ	\bar{x}	6.39	6.80	12.31	5.63 ^{**}	<u>1 2 3</u>
	S.D.	10.22	10.75	6.76		
การให้รางวัล ตนเอง	\bar{x}	4.34	10.52	10.55	11.51 ^{***}	<u>1 2 3</u>
	S.D.	9.54	7.25	8.45		
การมีความพอใจ ในสิ่งที่ตนมีอยู่	\bar{x}	7.92	12.16	1.16	14.80 ^{***}	<u>3 1 2</u>
	S.D.	8.61	7.98	14.43		
การมีความรู้สึกผิด	\bar{x}	4.59	3.80	12.45	11.62 ^{***}	<u>2 1 3</u>
	S.D.	10.57	10.28	6.69		

ตารางที่ 7 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีของเซฟเฟของคะแนนความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมต่อตนเองจำแนกตามระดับการศึกษา (ต่อ)

พฤติกรรมต่อตนเอง	ค่า	(1)	(2)	(3)	F	การเปรียบเทียบพหุคูณ
		ประถมศึกษา (n=77)	มัธยมศึกษาตอนต้น ม.3 (n=61)	มัธยมศึกษาตอนปลาย ม.6/ปวช. (n=42)		
การสำรวจตนเอง	\bar{x}	5.18	9.83	2.15	9.21 ^{***}	<u>3 1 2</u>
	S.D.	8.48	7.08	12.55		
การปรุงแต่งร่างกาย	\bar{x}	3.79	4.16	6.26	1.36	<u>1 2 3</u>
	S.D.	6.89	8.74	8.92		
การลงโทษตนเอง	\bar{x}	-2.12	1.47	4.43	6.61 ^{**}	<u>1 2 3</u>
	S.D.	9.76	8.75	10.65		
การให้คุณค่าแก่ตนเอง	\bar{x}	-2.66	-2.31	5.97	10.54 ^{***}	<u>1 2 3</u>
	S.D.	8.02	13.00	10.42		
การไม่ควบคุมอารมณ์	\bar{x}	-11.31	-6.20	-10.14	5.55 ^{**}	<u>1 3 2</u>
	S.D.	8.10	10.12	9.45		
การลุ่มหลงอบายมุข	\bar{x}	-14.00	-14.54	-16.86	1.77	<u>3 2 1</u>
	S.D.	7.09	8.82	8.55		

จากตารางที่ 7 เมื่อพิจารณาจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่าคะแนน ความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมตนเองของวัยรุ่นติดยาเสพติดในระดับการศึกษา ต่าง ๆ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$ หรือต่ำกว่า) จำนวน 16 พฤติกรรม ได้แก่ การมีวินัยในตนเอง การตั้งมาตรฐานของตนเอง การปรับปรุงตนเอง การรักษาสภาพ การมีความเชื่อมั่นในตนเอง การมีความรู้สึกภาคภูมิใจ การรู้ตัวไม่ประมาท การปล่อยใจตนเอง การมีความรู้สึกอายใจ การให้รางวัลตนเอง การมีความพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่ การมีความรู้สึกผิด การสำรวจตนเอง การลงโทษตนเอง การให้คุณค่าแก่ตนเอง และการไม่ควบคุมอารมณ์ และเมื่อทำการเปรียบเทียบบุคคลด้วยวิธีของ เซฟเฟ่ได้ผลดังนี้

1.1 กลุ่มวัยรุ่นติดยาเสพติดที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษาจะมีคะแนนเฉลี่ยเป็นบวกน้อยกว่า กลุ่มวัยรุ่นติดยาเสพติดที่มีระดับศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น และ มัธยมศึกษาตอนปลาย ในพฤติกรรม การมีวินัยในตนเอง การตั้งมาตรฐานของตนเอง การรักษาสภาพ การให้รางวัลตนเอง

1.2 กลุ่มวัยรุ่นติดยาเสพติดที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษาจะมีคะแนนเฉลี่ยเป็นบวกน้อยกว่า กลุ่มวัยรุ่นติดยาเสพติดที่มีระดับศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย ในพฤติกรรม การปรับปรุงตนเอง การปล่อยใจตนเอง การลงโทษตนเอง และการรู้ตัวไม่ประมาท

1.3 กลุ่มวัยรุ่นติดยาเสพติดที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้นมีคะแนนเฉลี่ยเป็นบวกน้อยกว่ากลุ่มวัยรุ่นที่มีระดับศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย ในพฤติกรรมการมีความรู้สึกอายใจ การมีความรู้สึกผิด และการให้คุณค่าแก่ตนเอง

1.4 กลุ่มวัยรุ่นติดยาเสพติดที่มีระดับศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น มีคะแนนเฉลี่ยเป็นบวก น้อยกว่ากลุ่มวัยรุ่นติดยาเสพติดที่มีระดับศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายในพฤติกรรมการปล่อยใจตนเอง

1.5 กลุ่มวัยรุ่นติดยาเสพติดที่มีระดับศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายมีคะแนนเฉลี่ยเป็นบวก น้อยกว่ากลุ่มวัยรุ่นติดยาเสพติดที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น ในพฤติกรรมการมีความเชื่อมั่นในตนเอง การมีความพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่

1.6 กลุ่มวัยรุ่นติดยาเสพติดที่มีระดับศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายมีคะแนนเฉลี่ยเป็นบวก น้อยกว่ากลุ่มวัยรุ่นติดยาเสพติดที่มีระดับศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น ในพฤติกรรมการมีความรู้สึกภาคภูมิใจ

1.7 กลุ่มวัยรุ่นติดยาเสพติดที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษา และ มัธยมศึกษาตอนปลาย มีคะแนนเฉลี่ยเป็นบวกน้อยกว่ากลุ่มมัธยมศึกษาตอนต้น ในพฤติกรรมการสำรวจตนเอง

ค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมตนเองของวัยรุ่นติดยาเสพติดชนิดร้ายแรงที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจำนวน 4

พฤติกรรมได้แก่ การมีความขยันหมั่นเพียร การระงับความอยาก การปรุงแต่งร่างกาย และการลุ่มหลง
อบายมุข

โดยสรุป ระดับการศึกษามีผลต่อพฤติกรรมทางจริยธรรมต่อตนเองแตกต่างกัน สำหรับความรู้
ความเข้าใจเกี่ยวกับระดับความถูกต้องของพฤติกรรมทางจริยธรรมต่อตนเองของกลุ่มต่าง ๆ แสดงใน
ตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ระดับความถูกต้อง ของพฤติกรรมต่อตนเองตามความรู้ความเข้าใจ ของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามระดับการศึกษา

อันดับ	พฤติกรรมต่อตนเอง	ประถมศึกษา	ม.3	ม.6	การเปรียบเทียบ เทียบบุคคล
1	การมีความขยันหมั่นเพียร	++	++	++	<u>1 3 2</u>
2	การมีวินัยในตนเอง	+	++	++	<u>1 3 2</u>
3	การตั้งมาตรฐานของตนเอง	+	++	++	<u>1 2 3</u>
4	การระงับความอยาก	+	+	+	<u>1 2 3</u>
5	การปรับปรุงตนเอง	+	++	++	<u>1 2 3</u>
6	การรักษาสุขภาพ	+	++	++	<u>1 2 3</u>
7	การมีความเชื่อมั่นในตนเอง	+	++	+	<u>3 1 2</u>
8	การมีความรู้สึกภาคภูมิใจ	+	++	+	<u>3 1 2</u>
9	การรู้ตัวไม่ประมาท	+	+	++	<u>1 2 3</u>
10	การปลดปล่อยตนเอง	+	+	+	<u>2 1 3</u>
11	การมีความรู้สึกละเอียดใจ	+	+	++	<u>1 2 3</u>
12	การให้รางวัลตนเอง	+	+	+	<u>1 2 3</u>
13	การมีความพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่	+	++	0	<u>3 1 2</u>
14	การมีความรู้สึกผิด	+	0	++	<u>2 1 3</u>
15	การสำรวจตนเอง	+	+	0	<u>3 1 2</u>
16	การปรุงแต่งร่างกาย	0	+	+	<u>1 2 3</u>
17	การลงโทษตนเอง	0	0	+	<u>1 2 3</u>
18	การให้คุณค่าแก่ตนเอง	0	0	+	<u>1 2 3</u>
19	การไม่ควบคุมอารมณ์	-	-	-	<u>1 3 2</u>
20	การลุ่มหลงอบายมุข	--	--	--	<u>3 2 1</u>

++ = ดี ถูก และควรอย่างมาก

+ = ดี ถูก และควร

0 = ตัดสินไม่ได้

- = ไม่ดี ผิด และไม่ควรถูก

-- = ไม่ดี ผิด และไม่ควรถูกอย่างมาก

ตารางที่ 9 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการเปรียบเทียบบุคคลด้วยวิธีของเซฟเฟของคะแนนความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมต่อตนเอง จำแนกตามระยะเวลาที่ติดสิ่งเสพติด

พฤติกรรมต่อตนเอง	ค่า	(1) น้อยกว่า 1 ปี (n=34)	(2) 1-2 ปี (n=42)	(3) มากกว่า 2-3 ปี (n=42)	(4) มากกว่า 3-4 ปี (n=34)	(5) มากกว่า 4 ปี (n=28)	F	การเปรียบเทียบบุคคล
ความขยันหมั่นเพียร	\bar{x}	13.50	14.78	12.35	15.12	14.50	0.49	<u>3 1 5 2 4</u>
	S.D.	7.80	8.68	8.56	7.10	3.20		
การมีวินัยในตนเอง	\bar{x}	12.35	15.74	11.36	12.29	11.43	2.07	<u>3 5 4 1 2</u>
	S.D.	8.35	8.01	9.16	7.21	5.61		
การตั้งมาตรฐาน ของตนเอง	\bar{x}	11.97	12.26	13.02	13.15	12.43	0.10	<u>1 2 5 3 4</u>
	S.D.	10.49	11.56	8.81	7.19	7.31		
การระงับ ความอยาก	\bar{x}	11.53	12.95	10.74	12.82	9.50	1.37	<u>5 3 1 4 2</u>
	S.D.	7.35	8.68	5.73	5.84	7.82		
การปรับปรุงตนเอง	\bar{x}	13.88	13.36	12.55	7.68	7.50	4.38**	<u>5 4 3 2 1</u>
	S.D.	10.61	8.74	8.76	7.45	7.12		
การรักษาสุขภาพ	\bar{x}	12.53	12.69	11.95	10.29	7.78	1.74	<u>5 4 3 1 2</u>
	S.D.	9.13	9.27	8.75	8.21	7.93		
การมีความเชื่อมั่น ในตนเอง	\bar{x}	14.47	15.81	2.19	10.65	8.53	8.91***	<u>3 5 4 1 2</u>
	S.D.	7.25	7.71	16.84	11.09	11.07		

ตารางที่ 9 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีของเซฟเฟของคะแนนความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมต่อตนเอง จำแนกตามระยะเวลาที่ติดสิ่งเสพติด (ต่อ)

พฤติกรรมต่อตนเอง	ค่า	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	F	การเปรียบเทียบพหุคูณ
		น้อยกว่า 1 ปี (n=34)	1-2 ปี (n=42)	มากกว่า 2-3 ปี (n=42)	มากกว่า 3-4 ปี (n=34)	มากกว่า 4 ปี (n=28)		
การมีความรู้สึก ภาคภูมิใจ	\bar{x}	14.50	13.67	1.83	10.12	8.86	8.55 ^{***}	<u>3 5 4 2 1</u>
	S.D.	7.66	9.27	15.31	11.29	7.51		
การรู้ตัวไม่ประมาท	\bar{x}	3.62	6.07	9.93	15.56	12.93	6.41 ^{***}	<u>1 2 3 5 4</u>
	S.D.	12.80	14.92	10.86	6.46	7.34		
การปล่อยใจตนเอง	\bar{x}	10.44	10.05	8.52	6.26	5.93	2.35 [*]	<u>5 4 3 2 1</u>
	S.D.	9.10	8.88	7.82	6.66	5.81		
การมีความรู้สึก ละเอียดใจ	\bar{x}	8.20	10.71	5.78	8.94	5.28	1.93	<u>5 3 1 4 2</u>
	S.D.	10.29	10.62	11.71	6.77	8.19		
การให้รางวัล ตนเอง	\bar{x}	10.35	10.55	6.43	5.18	6.36	2.88 [*]	<u>4 5 3 1 2</u>
	S.D.	9.44	9.66	9.69	7.82	6.53		
การมีความพอใจ ในสิ่งที่ตนมีอยู่	\bar{x}	14.26	7.33	1.47	11.03	8.53	6.55 ^{***}	<u>3 2 5 4 1</u>
	S.D.	9.31	10.58	12.35	9.24	8.04		
การมีความรู้สึกผิด	\bar{x}	6.26	8.21	4.38	8.00	3.39	1.54	<u>5 3 1 4 2</u>
	S.D.	10.55	11.50	10.84	8.19	8.80		

ตารางที่ 9 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีของเชฟเฟของคะแนนความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมต่อตนเอง จำแนกตามระยะเวลาที่ติดสิ่งเสพติด (ต่อ)

พฤติกรรมต่อตนเอง	ค่า	(1) น้อยกว่า 1 ปี (n=34)	(2) 1-2 ปี (n=42)	(3) มากกว่า 2-3 ปี (n=42)	(4) มากกว่า 3-4 ปี (n=34)	(5) มากกว่า 4 ปี (n=28)	F	การเปรียบเทียบพหุคูณ
การสำรวจตนเอง	\bar{x}	10.18	9.76	1.60	4.82	3.60	6.69 ^{***}	<u>3 5 4 2 1</u>
	S.D.	8.67	10.77	9.25	7.19	7.97		
การปรุงแต่งร่างกาย	\bar{x}	7.00	7.78	3.78	0.62	2.28	5.68 ^{***}	<u>4 5 3 1 2</u>
	S.D.	6.49	11.18	5.84	6.86	5.52		
การลงโทษตนเอง	\bar{x}	-4.41	6.02	-0.69	-2.26	4.14	8.18 ^{***}	<u>1 4 3 5 2</u>
	S.D.	6.41	11.06	11.04	8.04	7.23		
การให้คุณค่าแก่ตนเอง	\bar{x}	-1.88	1.83	-0.83	-1.23	-1.11	0.66	<u>1 4 5 3 2</u>
	S.D.	8.85	16.72	8.56	10.05	6.34		
การไม่ควบคุมอารมณ์	\bar{x}	-14.18	-9.83	-10.81	-4.50	-6.18	6.27 ^{***}	<u>1 3 2 5 4</u>
	S.D.	8.41	9.67	10.44	7.28	7.12		
การลุ่มหลงอบายมุข	\bar{x}	-15.47	-14.45	-15.14	-15.09	-13.96	0.18	<u>1 3 4 2 5</u>
	S.D.	6.54	9.53	9.53	7.13	6.48		

จากตารางที่ 9 เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวพบว่า คะแนนเฉลี่ยเกี่ยวกับพฤติกรรมต่อตนเองของวัยรุ่นติดสิ่งเสพติดชนิดร้ายแรง ที่มีระยะเวลาการติดสิ่งเสพติดต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .05$ หรือต่ำกว่า) จำนวน 11 พฤติกรรม ได้แก่ การปรับปรุงตนเอง การมีความเชื่อมั่นในตนเอง การมีความรู้สึกภาคภูมิใจ การรู้ตัวไม่ประมาณ การปล่อยใจตนเอง การให้รางวัลตนเอง การมีความพอใจในสิ่งที่ตนเองมีอยู่ การสำรวจตนเอง การปรุงแต่งร่างกาย การลงโทษตนเอง และการไม่ควบคุมอารมณ์ และเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับบุคคล ด้วยวิธีของ เซฟเฟ้ ได้ผลดังนี้

2.1 กลุ่มวัยรุ่นที่ติดสิ่งเสพติดที่มีระยะเวลาการติดสิ่งเสพติด 2-3 ปี มีคะแนนเฉลี่ยเป็นบวก น้อยกว่ากลุ่มที่ติดสิ่งเสพติดน้อยกว่า 1 ปีและมากกว่า 3-4 ปี ในพฤติกรรมการพอใจในสิ่งที่ตนเองมีอยู่

2.2 กลุ่มวัยรุ่นที่ติดสิ่งเสพติดที่มีระยะเวลาการติดสิ่งเสพติด 2-3 ปี มีคะแนนเฉลี่ยเป็นบวก น้อยกว่ากลุ่มที่ติดสิ่งเสพติดน้อยกว่า 1 ปีและ 1-2 ปี ในพฤติกรรมการสำรวจตนเอง และการมีความเชื่อมั่นในตนเอง

2.3 กลุ่มวัยรุ่นที่ติดสิ่งเสพติดที่มีระยะเวลาการติดสิ่งเสพติด 2-3 ปี มีคะแนนเฉลี่ยเป็นบวก น้อยกว่ากลุ่มที่ติดสิ่งเสพติด น้อยกว่า 1 ปี 1-2 ปี และมากกว่า 3-4 ปี ในพฤติกรรมการมีความรู้สึกภาคภูมิใจ

2.4 กลุ่มวัยรุ่นที่ติดสิ่งเสพติดที่มีระยะเวลาการติดสิ่งเสพติด 1 ปี มีคะแนนเฉลี่ยเป็นบวก น้อยกว่ากลุ่มที่ติดสิ่งเสพติดมากกว่า 3-4 ปี ในพฤติกรรมการรู้ตัวไม่ประมาณ

2.5 กลุ่มวัยรุ่นที่ติดสิ่งเสพติดที่มีระยะเวลาการติดสิ่งเสพติดน้อยกว่า 1 ปี มีคะแนนเฉลี่ยเป็นลบ น้อยกว่ากลุ่มที่ติดมากกว่า 3-4 ปี และ 4 ปีขึ้นไปในพฤติกรรมการไม่ควบคุมอารมณ์

2.6 กลุ่มวัยรุ่นที่ติดสิ่งเสพติดที่มีระยะเวลาการติดสิ่งเสพติดมากกว่า 3-4 ปี มีคะแนนเฉลี่ยเป็นบวกน้อยกว่ากลุ่มที่ติดสิ่งเสพติดน้อยกว่า 1 ปี และ 1-2 ปีในพฤติกรรมการปรุงแต่งร่างกาย

ส่วนค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมต่อตนเองของวัยรุ่นติดสิ่งเสพติดชนิดร้ายแรงที่มีระยะเวลาติดสิ่งเสพติดแตกต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อเปรียบเทียบกับบุคคลด้วยวิธีของ เซฟเฟ้แล้ว ไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่ จำนวน 3 พฤติกรรม ได้แก่ การปรับปรุงตนเอง การปล่อยใจตนเอง และการให้รางวัลตนเอง

ค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมต่อตนเอง ของวัยรุ่นติดสิ่งเสพติดชนิดร้ายแรงที่มีระยะเวลาติดสิ่งเสพติดแตกต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติ จำนวน 9 พฤติกรรมได้แก่ การมีความซื่อสัตย์เพียร การมีวินัยในตนเอง การตั้งมาตรฐานของ
ตนเอง การระงับความอยาก การรักษาสุขภาพ การมีความรู้ลึกละเอียด การมีความรู้ลึกซึ้ง การให้
คุณค่าแก่ตนเอง และการลุ่มหลงอบายมุข

สำหรับรายละเอียด เกี่ยวกับระดับความถูกต้องของพฤติกรรมต่อตนเอง ตามความรู้ความ
เข้าใจทางจริยธรรมของวัยรุ่นติดสิ่งเสพติด ที่มีระยะเวลาการติดสิ่งเสพติดต่างกัน ได้แสดงไว้ใน
ตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ระดับความถูกต้องของพฤติกรรมต่อตนเอง ตามความรู้ความเข้าใจ ของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามระยะเวลาที่ติดสิ่งเสพติด

อันดับ	พฤติกรรมต่อตนเอง	น้อยกว่า 1 ปี	1-2 ปี	2-3 ปี	3-4 ปี	มากกว่า 4 ปี	การเปรียบเทียบ ทั้งหมด
1	การมีความขยันหมั่นเพียร	++	++	++	++	++	<u>3 1 5 2 4</u>
2	การมีวินัยในตนเอง	++	++	+	++	+	<u>3 5 4 1 2</u>
3	การตั้งมาตรฐานของตนเอง	+	++	++	++	++	<u>1 2 5 3 4</u>
4	การระงับความอยาก	+	++	+	++	+	<u>5 3 1 4 2</u>
5	การปรับปรุงตนเอง	++	++	++	+	+	<u>5 4 3 2 1</u>
6	การรักษาสุขภาพ	++	++	+	+	+	<u>5 4 3 1 2</u>
7	การมีความเชื่อมั่นในตนเอง	++	++	0	+	+	<u>3 5 4 1 2</u>
8	การมีความรู้สึกภาคภูมิใจ	++	++	0	+	+	<u>3 5 4 2 1</u>
9	การรู้ตัวไม่ประมาท	0	+	+	++	++	<u>1 2 3 5 4</u>
10	การปลอบใจตนเอง	+	+	+	+	+	<u>5 4 3 2 1</u>
11	การมีความรู้สึกละเอียดใจ	+	+	+	+	+	<u>5 3 1 4 2</u>
12	การให้รางวัลตนเอง	+	+	+	+	+	<u>4 5 3 1 2</u>
13	การมีความพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่	++	+	0	+	+	<u>3 2 5 4 1</u>
14	การมีความรู้สึกผิด	+	+	+	+	0	<u>5 3 1 4 2</u>
15	การสำรวจตนเอง	+	+	0	+	0	<u>3 5 4 2 1</u>
16	การปรุงแต่งร่างกาย	+	+	0	0	0	<u>4 5 3 1 2</u>
17	การลงโทษตนเอง	-	+	0	0	+	<u>1 4 3 5 2</u>
18	การให้คุณค่าแก่ตนเอง	0	0	0	0	0	<u>1 4 5 3 2</u>
19	การไม่ควบคุมอารมณ์	--	-	-	-	-	<u>1 3 2 5 4</u>
20	การลุ่มหลงอบายมุข	--	--	--	--	--	<u>1 3 4 2 5</u>

++ = ดี ถูก และควรอย่างมาก

- = ไม่ดี ผิด และไม่ควร

+ = ดี ถูก และควร

-- = ไม่ดี ผิด และไม่ควรอย่างมาก

0 = ตัดสินไม่ได้

ตารางที่ 11 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีของเซฟเฟของคะแนนความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมต่อตนเอง จำแนกตามระยะเวลาที่เข้ารับการบำบัดรักษา

พฤติกรรมต่อตนเอง	ค่า	(1) น้อยกว่า 1 เดือนครึ่ง (n=80)	(2) 1 เดือนครึ่งถึง 4 เดือนครึ่ง (n=57)	(3) มากกว่า 4 เดือนครึ่ง ถึง 7 เดือนครึ่ง (n=16)	(4) มากกว่า 7 เดือนครึ่ง (n=27)	F	การเปรียบเทียบพหุคูณ
ความขยันหมั่นเพียร	\bar{x} S.D.	15.92 7.43	13.44 7.52	9.62 6.76	12.04 7.07	4.47 ^{**}	<u>3 4 2 1</u>
การมีวินัยในตนเอง	\bar{x} S.D.	14.49 8.80	12.88 7.18	8.12 4.89	10.11 7.10	4.24 [*]	<u>3 4 2 1</u>
การตั้งมาตรฐาน ของตนเอง	\bar{x} S.D.	15.03 9.52	11.89 8.93	6.06 9.69	10.63 6.69	5.32 ^{**}	<u>3 4 2 1</u>
การระงับ ความอยาก	\bar{x} S.D.	13.71 7.91	9.88 7.20	9.25 3.51	10.41 4.79	4.44 [*]	<u>3 2 4 1</u>
การปรับปรุงตนเอง	\bar{x} S.D.	13.30 9.26	11.28 9.25	7.37 6.36	7.63 7.36	4.02 ^{**}	<u>3 4 2 1</u>
การรักษาสุขภาพ	\bar{x} S.D.	14.31 8.43	10.82 7.91	3.12 8.18	8.04 7.97	10.44 ^{***}	<u>3 4 2 1</u>
การมีความเชื่อมั่น ในตนเอง	\bar{x} S.D.	9.76 14.99	10.98 11.38	10.25 8.20	10.30 8.35	0.10	<u>1 3 4 2</u>

ตารางที่ 11 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีของเซฟเฟของคะแนนความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมต่อตนเอง จำแนกตามระยะเวลาที่เข้ารับการบำบัดรักษา (ต่อ)

พฤติกรรมต่อตนเอง	ค่า	(1) น้อยกว่า 1 เดือนครึ่ง (n=80)	(2) 1 เดือนครึ่งถึง 4 เดือนครึ่ง (n=57)	(3) มากกว่า 4 เดือนครึ่ง ถึง 7 เดือนครึ่ง (n=16)	(4) มากกว่า 7 เดือนครึ่ง (n=27)	F	การเปรียบเทียบพหุคูณ
การมีความรู้สึก ภาคภูมิใจ	\bar{x} S.D.	10.10 13.70	9.70 11.62	8.25 6.61	9.00 8.22	0.14	<u>3 4 2 1</u>
การรู้ตัวไม่ประมาณ	\bar{x} S.D.	11.04 12.29	7.14 12.78	7.25 8.23	10.37 10.30	0.23	<u>2 3 4 1</u>
การปล่อยใจตนเอง	\bar{x} S.D.	9.61 9.26	8.28 7.12	5.19 6.93	7.04 5.40	1.76	<u>3 4 2 1</u>
การมีความรู้สึก ละอายใจ	\bar{x} S.D.	9.84 10.13	6.82 9.93	3.31 10.75	7.22 8.16	2.45	<u>3 2 4 1</u>
การให้รางวัลตนเอง	\bar{x} S.D.	10.75 9.43	7.61 8.40	0.62 5.84	4.26 7.19	8.49 ^{***}	<u>3 4 2 1</u>
การมีความพอใจ ในสิ่งที่ตนมีอยู่	\bar{x} S.D.	6.07 13.32	9.72 9.30	7.94 5.65	8.67 6.79	1.34	<u>1 3 4 2</u>
การมีความรู้สึกผิด	\bar{x} S.D.	8.95 10.47	4.31 10.52	1.37 7.77	4.63 8.46	4.15 ^{**}	<u>3 2 4 1</u>

ตารางที่ 11 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีของเซฟเฟของคะแนนความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมต่อตนเอง จำแนกตามระยะเวลาที่เข้ารับการบำบัดรักษา (ต่อ)

พฤติกรรมต่อตนเอง	ค่า	(1) น้อยกว่า 1 เดือนครึ่ง (n=80)	(2) 1 เดือนครึ่งถึง 4 เดือนครึ่ง (n=57)	(3) มากกว่า 4 เดือนครึ่ง ถึง 7 เดือนครึ่ง (n=16)	(4) มากกว่า 7 เดือนครึ่ง (n=27)	F	การเปรียบเทียบพหุคูณ
การสำรวจตนเอง	\bar{x} S.D.	6.55 11.66	7.14 8.48	2.81 3.67	4.52 6.63	1.16	<u>3 4 1 2</u>
การปรุ้งแต่งร่างกาย	\bar{x} S.D.	5.95 9.49	4.35 6.88	2.31 4.71	1.78 6.46	2.34	<u>4 3 2 1</u>
การลงโทษตนเอง	\bar{x} S.D.	3.01 10.74	-1.42 8.67	-1.69 9.49	-0.74 9.20	2.88*	<u>3 2 4 1</u>
การให้คุณค่าแก่ตนเอง	\bar{x} S.D.	1.00 12.62	-1.88 10.11	-1.19 5.58	-1.81 10.17	0.93	<u>2 4 3 1</u>
การไม่ควบคุมอารมณ์	\bar{x} S.D.	-8.94 9.90	10.84 9.14	-7.12 8.46	-8.44 8.44	0.91	<u>2 1 4 3</u>
การลุ่มหลงอบายมุข	\bar{x} S.D.	-16.16 6.90	-14.89 8.66	-10.75 8.86	-13.29 8.98	2.46	<u>1 2 4 3</u>

ตารางที่ 11 เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแล้วพบว่าคะแนนเฉลี่ยของระยะเวลาที่เข้ารับการบำบัดรักษาแต่ละกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$ หรือต่ำกว่า) จำนวน 9 พฤติกรรม ได้แก่ การมีความขยันหมั่นเพียร การมีวินัยในตนเอง การตั้งมาตรฐานของตนเอง การระงับความอยาก การปรับปรุงตนเอง การรักษาสุขภาพ การให้รางวัลตนเอง การมีความรู้สึกผิด และการลงโทษตนเอง และเมื่อทำการเปรียบเทียบบุคคลด้วยวิธีของเซฟเฟ ได้ผลดังนี้

3.1 กลุ่มที่มีระยะเวลาการเข้ารับการบำบัดรักษามากกว่า 4 เดือนครึ่งถึง 7 เดือนครึ่ง มีคะแนนเฉลี่ยเป็นบวก น้อยกว่ากลุ่มที่มีระยะเวลาการบำบัดรักษาน้อยกว่า 1 เดือนครึ่ง ในพฤติกรรม การมีความขยันหมั่นเพียร การมีวินัยในตนเอง การตั้งมาตรฐานของตนเอง การรักษาสุขภาพ การให้รางวัลตนเอง และการมีความรู้สึกผิด

3.2 กลุ่มที่มีระยะเวลาการเข้ารับการบำบัดรักษามากกว่า 4 เดือนครึ่งถึง 7 เดือนครึ่ง มีคะแนนเฉลี่ยเป็นบวก น้อยกว่ากลุ่มที่มีระยะเวลาการบำบัดรักษาน้อยกว่า 1 เดือนครึ่งและ 1 เดือนครึ่งถึง 4 เดือนครึ่ง ในพฤติกรรมการรักษาสุขภาพและการให้รางวัลตนเอง

3.3 กลุ่มวัยรุ่นที่มีระยะเวลาการบำบัดรักษามากกว่า 7 เดือนครึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเป็นบวก น้อยกว่ากลุ่มที่มีระยะเวลาการบำบัดรักษาน้อยกว่า 1 เดือนครึ่ง ในพฤติกรรมการรักษาสุขภาพ และการให้รางวัลตนเอง

ส่วนค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมต่อตนเองของวัยรุ่นติดสิ่งเสพติดชนิดร้ายแรงที่มีระยะเวลาการบำบัดรักษาแตกต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อเปรียบเทียบบุคคลด้วยวิธีของเซฟเฟแล้วไม่พบความแตกต่างกันเป็นรายคู่จำนวน 3 พฤติกรรม ได้แก่ การระงับความอยาก การปรับปรุงตนเอง และการลงโทษตนเอง

ค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมต่อตนเอง ของวัยรุ่นติดสิ่งเสพติดชนิดร้ายแรงที่มีระยะเวลาการบำบัดรักษาแตกต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจำนวน 11 พฤติกรรม ได้แก่ การมีความเชื่อมั่นในตนเอง การมีความรู้สึกภาคภูมิใจ การรู้ตัวไม่ประมาณ การปลอบใจตนเอง การมีความรู้สึกละเอียดใจ การมีความพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่ การสำรวจตนเอง การปรุงแต่งร่างกาย การให้คุณค่าแก่ตนเอง การไม่ควบคุมอารมณ์ และการลุ่มหลงอบายมุข

สำหรับรายละเอียดเกี่ยวกับระดับความถูกต้อง ของพฤติกรรมตามความรู้ความเข้าใจของวัยรุ่นติดสิ่งเสพติดที่มีระยะเวลาการเข้ารับการรักษาต่างกัน ได้แสดงไว้ในตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ระดับความถูกต้องของพฤติกรรมต่อตนเอง ตามความรู้ความเข้าใจ ของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามระยะเวลาที่เข้ารับการบำบัดรักษา

อันดับ	พฤติกรรมต่อตนเอง	น้อยกว่า $1\frac{1}{2}$ เดือน	$1\frac{1}{2}$ - $4\frac{1}{2}$ เดือน	มากกว่า $4\frac{1}{2}$ - $7\frac{1}{2}$ เดือน	มากกว่า $7\frac{1}{2}$ เดือน	การเปรียบเทียบ ทั้งหมด
1	การมีความขยันหมั่นเพียร	++	++	+	++	<u>3 4 2 1</u>
2	การมีวินัยในตนเอง	++	++	+	+	<u>3 4 2 1</u>
3	การตั้งมาตรฐานของตนเอง	++	+	+	+	<u>3 4 2 1</u>
4	การระงับความอยาก	++	+	+	+	<u>3 2 4 1</u>
5	การปรับปรุงตนเอง	++	+	+	+	<u>3 4 2 1</u>
6	การรักษาสุขภาพ	++	+	0	+	<u>3 4 2 1</u>
7	การมีความเชื่อมั่นในตนเอง	+	+	+	+	<u>1 3 4 2</u>
8	การมีความรู้สึกภาคภูมิใจ	+	+	+	+	<u>3 4 2 1</u>
9	การรู้ตัวไม่ประมาท	+	+	+	+	<u>2 3 4 1</u>
10	การปลอบใจตนเอง	+	+	+	+	<u>3 4 2 1</u>
11	การมีความรู้สึกละเอียดใจ	+	+	0	+	<u>3 2 4 1</u>
12	การให้รางวัลตนเอง	+	+	0	+	<u>3 4 2 1</u>
13	การมีความพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่	+	+	+	+	<u>1 3 4 2</u>
14	การมีความรู้สึกผิด	+	+	0	+	<u>3 2 4 1</u>
15	การสำรวจตนเอง	+	+	0	+	<u>3 4 1 2</u>
16	การปรุงแต่งร่างกาย	+	+	0	0	<u>4 3 2 1</u>
17	การลงโทษตนเอง	0	0	0	0	<u>3 2 4 1</u>
18	การให้คุณค่าแก่ตนเอง	0	0	0	0	<u>2 4 3 1</u>
19	การไม่ควบคุมอารมณ์	-	-	-	-	<u>2 1 4 3</u>
20	การลุ่มหลงอบายมุข	--	--	-	--	<u>1 2 4 3</u>

++ = ดี ถูก และควรอย่างมาก

+ = ดี ถูก และควร

0 = ตัดสินไม่ได้

- = ไม่ดี ผิด และไม่ควรถูก

-- = ไม่ดี ผิด และไม่ควรถูกอย่างมาก

ตารางที่ 13 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการเปรียบเทียบบุคคลด้วยวิธีของเซฟเฟของคะแนนความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมต่อตนเอง จำแนกตามอาชีพหลักของครอบครัว

พฤติกรรมต่อตนเอง	ค่า	(1) รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ (n=48)	(2) ธุรกิจการค้า	(3) ลูกจ้างบริษัท เอกชน (n=44)	(4) ผู้ใช้แรงงาน (n=43)	(5) ค้าขาย เล็กน้อย (n=17)	F	การเปรียบเทียบ เทียบบุคคล
ความขยันหมั่นเพียร	\bar{x} S.D.	13.58 7.69	15.03 8.87	15.59 7.59	13.12 7.56	11.53 4.54	1.26	<u>5 4 1 2 3</u>
การมีวินัยในตนเอง	\bar{x} S.D.	12.54 6.40	13.14 10.11	15.41 8.58	12.75 7.99	10.06 5.08	2.24	<u>5 1 4 2 3</u>
การตั้งมาตรฐาน ของตนเอง	\bar{x} S.D.	13.94 8.54	12.43 10.55	12.75 9.91	11.72 9.29	10.70 6.27	0.52	<u>5 4 2 3 1</u>
การระงับ ความอยาก	\bar{x} S.D.	11.04 6.62	12.93 9.37	13.68 7.02	10.95 7.19	7.29 7.35	2.96*	<u>5 4 1 2 3</u>
การปรับปรุงตนเอง	\bar{x} S.D.	11.85 9.11	10.43 8.22	12.29 9.39	10.69 9.00	9.94 5.85	0.38	<u>5 2 4 1 3</u>
การรักษาสุขภาพ	\bar{x} S.D.	12.75 7.69	12.25 8.41	12.04 8.63	9.44 8.80	8.12 6.52	1.53	<u>5 4 3 2 1</u>
การมีความเชื่อมั่น ในตนเอง	\bar{x} S.D.	11.25 13.34	11.11 11.73	11.27 11.91	8.72 12.48	7.47 9.34	0.55	<u>5 4 2 1 3</u>

ตารางที่ 13 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีของเซฟเฟของคะแนนความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมต่อตนเอง จำแนกตามอาชีพหลักของครอบครัว (ต่อ)

พฤติกรรมต่อตนเอง	ค่า	(1) รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ (n=48)	(2) ธุรกิจการค้า (n=28)	(3) ลูกจ้างบริษัท เอกชน (n=44)	(4) ผู้ใช้แรงงาน (n=43)	(5) ค้าขาย เล็กๆน้อยๆ (n=17)	F	การเปรียบเทียบพหุคูณ
การมีความรู้สึก ภาคภูมิใจ	\bar{x} S.D.	11.21 11.96	11.39 11.80	10.75 10.88	6.63 11.78	7.12 7.09	1.37	<u>4 5 3 1 2</u>
การรู้สึกตัวไม่ประมาณ	\bar{x} S.D.	9.06 12.31	11.86 11.46	10.41 12.58	8.37 11.92	5.94 10.60	0.81	<u>5 4 1 3 2</u>
การปล่อยใจตนเอง	\bar{x} S.D.	9.81 7.50	7.14 8.33	8.75 7.60	8.72 7.99	4.88 6.67	1.42	<u>5 2 4 3 1</u>
การมีความรู้สึก ละอายใจ	\bar{x} S.D.	9.00 9.85	7.07 10.52	9.52 8.73	7.34 9.97	3.47 10.33	1.36	<u>5 2 4 1 3</u>
การให้รางวัล ตนเอง	\bar{x} S.D.	8.98 8.42	7.71 10.02	8.98 9.46	6.65 9.06	5.35 6.55	0.86	<u>5 4 2 3 1</u>
การมีความพอใจ ในสิ่งที่ตนมีอยู่	\bar{x} S.D.	10.19 10.38	6.93 13.14	6.41 11.19	7.39 10.83	6.94 6.54	0.84	<u>3 2 5 4 1</u>
การมีความรู้สึกผิด	\bar{x} S.D.	7.02 10.14	7.11 11.00	7.29 9.68	5.79 10.26	0.17 9.25	1.76	<u>5 4 1 2 3</u>

ตารางที่ 13 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีของเซฟเฟของคะแนนความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมต่อตนเอง จำแนกตามอาชีพหลักของครอบครัว (ต่อ)

พฤติกรรมต่อตนเอง	ค่า	(1) รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ (n=48)	(2) ธุรกิจการค้า (n=28)	(3) ลูกจ้างบริษัท เอกชน (n=44)	(4) ผู้ใช้แรงงาน (n=43)	(5) ค้าขาย เล็กน้อยๆ (n=17)	F	การเปรียบเทียบพหุคูณ
การสำรวจตนเอง	\bar{x}	6.10	3.21	9.50	5.11	4.88	2.20	<u>2 5 4 1 3</u>
	S.D.	8.41	13.21	9.10	9.55	7.31		
การปรุ่่งแต่งร่างกาย	\bar{x}	4.77	4.28	5.73	3.60	3.12	0.52	<u>5 4 2 1 3</u>
	S.D.	7.99	8.82	9.20	8.06	4.85		
การลงโทษตนเอง	\bar{x}	-0.71	-2.18	4.75	1.16	-3.00	3.43**	<u>5 2 1 4 3</u>
	S.D.	10.21	10.91	9.66	9.94	6.52		
การให้คุณค่าแก่ตนเอง	\bar{x}	0.73	-4.11	1.68	-0.69	-3.47	1.66	<u>2 5 4 1 3</u>
	S.D.	11.13	11.21	12.72	11.03	9.94		
การไม่ควบคุมอารมณ์	\bar{x}	-8.04	-10.64	-9.77	-9.30	-8.82	0.40	<u>2 3 4 5 1</u>
	S.D.	9.81	9.88	-8.09	9.37	9.92		
การลุ่มหลงอบายมุข	\bar{x}	-15.83	-16.78	-13.91	-13.53	-14.65	1.01	<u>2 1 5 3 4</u>
	S.D.	8.81	6.15	7.38	8.09	9.14		

จากตารางที่ 13 เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวพบว่าคะแนนเฉลี่ยเกี่ยวกับพฤติกรรมต่อตนเองของวัยรุ่นที่ติดสิ่งเสพติดชนิดร้ายแรงที่มีอาชีพหลักของครอบครัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P < .05$ หรือต่ำกว่า) จำนวน 2 พฤติกรรม ได้แก่ การระงับความอยาก และการลงโทษตนเอง และเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับบุคคลด้วยวิธีของเซฟเฟ ได้ผลคือ วัยรุ่นติดสิ่งเสพติดชนิดร้ายแรง ที่มาจากครอบครัวที่มีอาชีพค้าขายเล็ก ๆ น้อย ๆ มีพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองเป็นไปในทางบวกน้อยกว่าวัยรุ่นที่ติดสิ่งเสพติด ที่มาจากครอบครัวที่มีอาชีพธุรกิจการค้า และลูกจ้างบริษัทเอกชน ในพฤติกรรมการระงับความอยาก และกลุ่มวัยรุ่นที่มาจากครอบครัวที่มีอาชีพค้าขายเล็ก ๆ น้อย ๆ มีความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมต่อตนเองในทางบวก น้อยกว่ากลุ่มวัยรุ่นที่มาจากครอบครัวที่มีอาชีพลูกจ้างบริษัทเอกชนที่มีพฤติกรรมการลงโทษตนเอง

ค่าเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรม เกี่ยวกับพฤติกรรมต่อตนเองของวัยรุ่น ที่มาจากครอบครัวที่มีอาชีพแตกต่างกันไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จำนวน 18 พฤติกรรม ได้แก่ การมีความซื่อสัตย์สุจริต การมีวินัยในตนเอง การตั้งมาตรฐานของตนเอง การปรับปรุงตนเอง การรักษาสภาพ การมีความเชื่อมั่นในตนเอง การมีความรู้สึกภาคภูมิใจ การรู้ตัวไม่ประมาท การปลอบใจตนเอง การมีความรู้สึกละเอียดใจ การให้รางวัลตนเอง การมีความพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่ การมีความรู้สึกผิด การสำรวจตนเอง การปรับปรุงแต่งร่างกาย การให้คุณค่าแก่ตนเอง การไม่ควบคุมอารมณ์ และการลุ่มหลงอบายมุข

สำหรับรายละเอียดเกี่ยวกับระดับความถูกต้องของพฤติกรรมต่อตนเองตามความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมของวัยรุ่นติดสิ่งเสพติด ที่มีอาชีพหลักของครอบครัวต่างกัน ได้แสดงไว้ในตารางที่ 14

ตารางที่ 14 ระดับความถูกต้องของพฤติกรรมต่อตนเอง ตามความรู้ความเข้าใจ ของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามอาชีพหลักของครอบครัว

อันดับ	พฤติกรรมต่อตนเอง	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	ธุรกิจ การค้า	ลูกจ้าง เอกชน	ผู้ใช้ แรงงาน	ค้าขาย เล็กๆน้อยๆ	การเปรียบ เทียบบุคคล
1	การมีความขยันหมั่นเพียร	+	+	+	+	+	<u>5 4 1 2 3</u>
2	การมีวินัยในตนเอง	+	+	+	+	+	<u>5 1 4 2 3</u>
3	การตั้งมาตรฐานของตนเอง	+	+	+	+	+	<u>5 4 2 3 1</u>
4	การระงับความอยาก	+	+	+	+	+	<u>5 4 1 2 3</u>
5	การปรับปรุงตนเอง	+	+	+	+	+	<u>5 2 4 1 3</u>
6	การรักษาสุขภาพ	+	+	+	+	+	<u>5 4 3 2 1</u>
7	การมีความเชื่อมั่นในตนเอง	+	+	+	+	+	<u>5 4 2 1 3</u>
8	การมีความรู้สึกภาคภูมิใจ	+	+	+	+	+	<u>4 5 3 1 2</u>
9	การรู้ตัวไม่ประมาณ	+	+	+	+	+	<u>5 4 1 3 2</u>
10	การปลอบใจตนเอง	+	+	+	+	+	<u>5 2 4 3 1</u>
11	การมีความรู้สึกละเอียดใจ	+	+	+	+	0	<u>5 2 4 1 3</u>
12	การให้รางวัลตนเอง	+	+	+	+	+	<u>5 4 2 3 1</u>
13	การมีความพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่	+	+	+	+	+	<u>3 2 5 4 1</u>
14	การมีความรู้สึกผิด	+	+	+	+	0	<u>5 4 1 2 3</u>
15	การสำรวจตนเอง	+	0	+	+	+	<u>2 5 4 1 3</u>
16	การปรุงแต่งร่างกาย	+	+	+	0	0	<u>5 4 2 1 3</u>
17	การลงโทษตนเอง	0	0	+	0	0	<u>5 2 1 4 3</u>
18	การให้คุณค่าแก่ตนเอง	0	-	0	0	0	<u>2 5 4 1 3</u>
19	การไม่ควบคุมอารมณ์	-	-	-	-	-	<u>2 3 4 5 1</u>
20	การลุ่มหลงอบายมุข	- -	- -	- -	- -	- -	<u>2 1 5 3 4</u>

++ = ดี ถูก และควรอย่างมาก

+ = ดี ถูก และควร

0 = ตัดสินไม่ได้

- = ไม่ดี ผิด และไม่ควร

-- = ไม่ดี ผิด และไม่ควรอย่างมาก

ตารางที่ 15 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีของเชฟเฟของคะแนนความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมต่อตนเอง จำแนกตามจำนวนครั้งที่เข้ารับการบำบัดรักษา

พฤติกรรมต่อตนเอง	ค่า	(1) 1-2 ครั้ง (n=113)	(2) 3 ครั้งขึ้นไป (n=67)	t
ความขยันหมั่นเพียร	\bar{x}	14.93	12.41	2.18*
	S.D.	7.46	7.53	
การมีวินัยในตนเอง	\bar{x}	13.55	11.41	1.74
	S.D.	8.49	6.94	
การตั้งมาตรฐาน ของตนเอง	\bar{x}	13.96	10.23	2.64**
	S.D.	9.66	8.20	
การระงับ ความอยาก	\bar{x}	12.49	10.10	2.30*
	S.D.	7.66	6.11	
การปรับปรุงตนเอง	\bar{x}	12.55	9.14	2.66**
	S.D.	9.67	7.33	
การรักษาสุขภาพ	\bar{x}	12.80	8.70	3.09**
	S.D.	8.86	8.14	
การมีความเชื่อมั่น ในตนเอง	\bar{x}	10.21	10.37	-0.09
	S.D.	13.66	10.29	

ตารางที่ 15 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีของเซฟเฟของคะแนนความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมต่อตนเอง จำแนกตามจำนวนครั้งที่เข้ารับการบำบัดรักษา (ต่อ)

พฤติกรรมต่อตนเอง	ค่า	(1) 1-2 ครั้ง (n=113)	(2) 3 ครั้งขึ้นไป (n=67)	t
การมีความรู้สึก ภาคภูมิใจ	\bar{x}	9.72	9.50	0.12
	S.D.	12.60	10.36	
การรู้สึกตัวไม่ประมาณ	\bar{x}	8.97	10.02	-0.61
	S.D.	12.99	9.93	
การปลอบใจตนเอง	\bar{x}	9.41	6.71	2.41*
	S.D.	8.73	6.26	
การมีความรู้สึก ละเอียดใจ	\bar{x}	8.94	6.16	1.82
	S.D.	10.32	9.16	
การให้รางวัล ตนเอง	\bar{x}	9.56	5.04	3.55***
	S.D.	9.55	7.40	
การมีความพอใจ ในสิ่งที่ตนมีอยู่	\bar{x}	7.11	8.91	-1.16
	S.D.	11.88	8.75	
การมีความรู้สึกผิด	\bar{x}	7.15	4.47	1.70
	S.D.	10.82	9.06	

ตารางที่ 15 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีของเซฟเฟของคะแนนความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมต่อตนเอง จำแนกตามจำนวนครั้งที่เข้ารับการบำบัดรักษา (ต่อ)

พฤติกรรมต่อตนเอง	ค่า	(1) 1-2 ครั้ง (n=113)	(2) 3 ครั้งขึ้นไป (n=67)	t
การสำรวจตนเอง	\bar{x}	6.85	4.83	1.53
	S.D.	10.86	6.75	
การปรุงแต่งร่างกาย	\bar{x}	5.81	2.26	3.23***
	S.D.	8.89	5.81	
การลงโทษตนเอง	\bar{x}	1.57	-0.95	1.77
	S.D.	10.80	8.14	
การให้คุณค่าแก่ตนเอง	\bar{x}	0.07	-1.53	1.01
	S.D.	12.05	9.06	
การไม่ควบคุมอารมณ์	\bar{x}	-9.80	-8.46	-0.93
	S.D.	9.52	9.13	
การลุ่มหลงอบายมุข	\bar{x}	-15.79	-13.25	-2.06*
	S.D.	7.53	8.79	

จากตารางที่ 15 เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมต่อตนเองด้วยคะแนนที่ (t-test) ของวัยรุ่นติตติงเส้นตติที่มีจำนวนครั้งในการเข้ารับการบำบัดรักษาแตกต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$ หรือต่ำกว่า) จำนวน 9 พฤติกรรม ได้แก่ การมีความขยันหมั่นเพียร การตั้งมาตรฐานของตนเอง การระงับความอยาก การปรับปรุงตนเอง การรักษาสุขภาพ การปลอบใจตนเอง การให้รางวัลตนเอง การปรุงแต่งร่างกาย และการลุ่มหลงอบายมุข โดยที่วัยรุ่นติตติงเส้นตติชนิดร้ายแรงที่มีจำนวนครั้งในการบำบัดรักษา 1-2 ครั้ง มีพฤติกรรมทางจริยธรรมในทางบวก มากกว่ากลุ่มที่มีจำนวนครั้งในการบำบัดรักษา 3 ครั้งขึ้นไป ใน 8 พฤติกรรม ได้แก่ ความขยันหมั่นเพียร การตั้งมาตรฐานของตนเอง การระงับความอยาก การปรับปรุงตนเอง การรักษาสุขภาพ การปลอบใจตนเอง การให้รางวัลตนเอง และการปรุงแต่งร่างกาย ส่วนในพฤติกรรมการลุ่มหลงอบายมุข กลุ่มที่รักษา 1-2 ครั้ง มีความรู้ความเข้าใจว่าเป็นพฤติกรรมที่ไม่ดีหรือเป็นไปในทางลบ มากกว่าวัยรุ่นติตติงเส้นตติที่บำบัดรักษา 3 ครั้งขึ้นไป

ค่าเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมต่อตนเองของวัยรุ่นติตติงเส้นตติชนิดร้ายแรงที่มีจำนวนครั้งในการบำบัดรักษาแตกต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จำนวน 11 พฤติกรรม ได้แก่ การมีวินัยในตนเอง การมีความเชื่อมั่นในตนเอง การมีความรู้สึกภาคภูมิใจ การรู้ตัวไม่ประมาท การมีความรู้สึกละเอียดใจ การมีความพอใจในสิ่งที่ตนมี การมีความรู้สึกผิด การสำรวจตนเอง การลงโทษตนเอง การให้คุณค่าต่อตนเอง และการไม่ควบคุมอารมณ์

สำหรับรายละเอียดเกี่ยวกับระดับความถูกต้องของพฤติกรรม ตามความรู้ความเข้าใจของวัยรุ่นติตติงเส้นตติ ที่มีจำนวนครั้งในการบำบัดรักษาต่างกัน ได้แสดงไว้ในตารางที่ 16

6. สรุปผลของตัวแปรอิสระที่มีต่อความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรม เกี่ยวกับพฤติกรรมต่อตนเองของวัยรุ่นติตติงเส้นตติชนิดร้ายแรง ผู้วิจัยได้สรุปไว้ดังรายละเอียดในตารางที่ 17

ตารางที่ 16 ระดับความถูกต้องของพฤติกรรมต่อตนเอง ตามความรู้ความเข้าใจ ของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามจำนวนครั้งที่ติดสิ่งเสพติด

อันดับ	พฤติกรรมต่อตนเอง	1-2 ครั้ง	3 ครั้งขึ้นไป	ผลการเปรียบเทียบ คะแนน t
1	การมีความขยันหมั่นเพียร	++	++	1 > 2
2	การมีวินัยในตนเอง	++	+	—
3	การตั้งมาตรฐานของตนเอง	++	+	1 > 2
4	การระงับความอยาก	++	+	1 > 2
5	การปรับปรุงตนเอง	++	+	1 > 2
6	การรักษาสุขภาพ	++	+	1 > 2
7	การมีความเชื่อมั่นในตนเอง	+	+	—
8	การมีความรู้สึกภาคภูมิใจ	+	+	—
9	การรู้ตัวไม่ประมาท	+	+	—
10	การปลอบใจตนเอง	+	+	1 > 2
11	การมีความรู้สึกละเอียดใจ	+	+	—
12	การให้รางวัลตนเอง	+	+	1 > 2
13	การมีความพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่	+	+	—
14	การมีความรู้สึกผิด	+	+	—
15	การสำรวจตนเอง	+	+	—
16	การปรุงแต่งร่างกาย	+	0	1 > 2
17	การลงโทษตนเอง	0	0	—
18	การให้คุณค่าแก่ตนเอง	0	0	—
19	การไม่ควบคุมอารมณ์	-	-	—
20	การลุ่มหลงอบายมุข	--	--	2 > 1

++ = ดี ถูก และควรอย่างมาก

+ = ดี ถูก และควร

0 = ตัดสินไม่ได้

- = ไม่ดี ผิด และไม่ควร

-- = ไม่ดี ผิด และไม่ควรอย่างมาก

ตารางที่ 17 ผลของตัวแปรอิสระที่มีต่อความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมต่อตนเอง
ของกลุ่มตัวอย่าง

อันดับ	พฤติกรรมต่อตนเอง	ระดับการศึกษา	เวลาที่ติดยา	เวลาที่รักษา	อาชีพ	จำนวนครั้ง	รวม
1	การมีความซื่อสัตย์	-	-	*	-	*	2
2	การมีวินัยในตนเอง	*	-	*	-	-	2
3	การตั้งมาตรฐานของตนเอง	*	-	*	-	*	3
4	การระงับความอยาก	-	-	*	*	*	3
5	การปรับปรุงตนเอง	*	*	*	-	*	4
6	การรักษาสุขภาพ	*	-	*	-	*	3
7	การมีความเชื่อมั่นในตนเอง	*	*	-	-	-	2
8	การมีความรู้สึกภาคภูมิใจ	*	*	-	-	-	2
9	การรู้ตัวไม่ประมาท	*	*	-	-	-	2
10	การปลอบใจตนเอง	*	*	-	-	*	3
11	การมีความรู้สึกละเอียดใจ	*	-	-	-	-	1
12	การให้รางวัลตนเอง	*	*	*	-	*	4
13	การมีความพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่	*	*	-	-	-	2
14	การมีความรู้สึกผิด	*	-	*	-	-	2
15	การสำรวจตนเอง	*	*	-	-	-	2
16	การปรุงแต่งร่างกาย	-	*	-	-	*	2
17	การลงโทษตนเอง	*	*	*	*	-	4
18	การให้คุณค่าแก่ตนเอง	*	-	-	-	-	1
19	การไม่ควบคุมอารมณ์	*	*	-	-	-	2
20	การลุ่มหลงอบายมุข	-	-	-	-	*	1

* แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

- ไม่แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตารางที่ 17 เมื่อพิจารณาตามแนวตั้งพบว่าระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างเป็นตัวแปรที่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมมากที่สุด กล่าวคือมีจำนวน 16 พฤติกรรม รองลงมาได้แก่ ระยะเวลาที่ติดสิ่งเสพติด ระยะเวลาที่เข้ารับการบำบัดรักษา และจำนวนครั้งที่เข้ารับการบำบัดรักษา ส่วนตัวแปรอิสระที่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรม น้อยที่สุด คือ อาชีพหลักของครอบครัว มีจำนวน 2 พฤติกรรม

เมื่อพิจารณาตามแนวนอนเพื่อศึกษาดูว่า พฤติกรรมต่อตนเองลักษณะใดที่วัยรุ่นมีความรู้ความเข้าใจสอดคล้องกันมากและพฤติกรรมใดที่วัยรุ่นมีความรู้ความเข้าใจสอดคล้องกันน้อยจากตารางที่ 12 พบว่า การลุ่มหลงอบายมุข การมีความรู้ลักษณะอายุใจ และการให้คุณค่าแก่ตนเอง เป็นการกระทำที่วัยรุ่นมีความรู้ความเข้าใจสอดคล้องกันมากที่สุด คือ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 1 ตัวแปร เท่านั้น สำหรับพฤติกรรมต่อตนเองที่วัยรุ่นมีความรู้ความเข้าใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญมากที่สุด คือ การมีความขยันหมั่นเพียร การปรับปรุงตนเอง การให้รางวัลตนเองและการลงโทษตนเอง โดยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ 4 ตัวแปรอิสระ รองลงมาเป็น การตั้งมาตรฐานของตนเอง การระงับความอยาก การรักษาสภาพ และการปล่อยใจตนเอง ส่วนพฤติกรรมอื่น ๆ ที่เหลือ วัยรุ่นมีความรู้ความเข้าใจแตกต่างกันในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนการประเมินความถูกต้องของการกระทำ

ข้อมูลที่น่ามาวิเคราะห์ในส่วนนี้ เป็นข้อมูลจากการให้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 180 คนประเมินความถูกต้องของการกระทำ ซึ่งแบ่งระดับความถูกต้องออกเป็น 5 ระดับ คือ ถูกที่สุด ถูก ตัดสินไม่ได้ ผิด ผิดที่สุด (คะแนนเท่ากับ 5, 4, 3, 2, 1 ตามลำดับ) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนนี้จะเสนอในรูปของการจัดอันดับ พร้อมทั้งเสนอค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังปรากฏในตารางที่ 18

ตารางที่ 18 คะแนนเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากการประเมินระดับความถูกต้องของพฤติกรรมต่อตนเอง
เรียงลำดับจากการกระทำที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุดถึงต่ำสุด

อันดับ	พฤติกรรมต่อตนเอง	\bar{x}	S.D.
1	การมีวินัยในตนเอง	4.47	0.53
2	การมีความขยันหมั่นเพียร	4.46	0.71
3	การมีความรู้สึกภาคภูมิใจ	4.43	0.60
4	การปรับปรุงตนเอง	4.34	0.72
5	การรักษาสุขภาพ	4.33	0.69
6	การตั้งมาตรฐานของตนเอง	4.32	0.74
7	การมีความพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่	4.21	0.78
8	การมีความรู้สึกละเอียดใจ	4.06	0.86
9	การให้รางวัลตนเอง	4.03	0.78
10	การระงับความอยาก	4.01	0.92
11	การปลอบใจตนเอง	3.94	0.75
12	การรู้ตัวไม่ประมาณ	3.93	1.13
13	การมีความเชื่อมั่นในตนเอง	3.93	1.13
14	การสำรวจตนเอง	3.91	0.87
15	การมีความรู้สึกผิด	3.81	1.04
16	การปรุงแต่งร่างกาย	3.62	1.02
17	การไม่ควบคุมอารมณ์	3.11	1.26
18	การให้คุณค่าแก่ตนเอง	2.96	1.13
19	การลงโทษตนเอง	2.67	1.07
20	การลุ่มหลงอบายมุข	1.77	0.96

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนการประเมินความน่าปรารถนาของผลการกระทำ

ข้อมูลที่น่ามาวิเคราะห์ในส่วนนี้เป็นข้อมูลจากการให้กลุ่มตัวอย่างประเมินความน่าปรารถนาของผลการกระทำทั้ง 14 ข้อ ซึ่งแบ่งความน่าปรารถนาออกเป็น 5 ระดับได้แก่ ไม่น่าปรารถนาที่สุด ไม่น่าปรารถนา ตัดสินไม่ได้ น่าปรารถนา น่าปรารถนาที่สุด (คะแนนเท่ากับ -2, -1, 0, 1, 2,)

เนื่องจาก ผลการกระทำ 14 ข้อ สามารถจำแนกเนื้อหาออกได้เป็น 7 ประเด็น และในแต่ละประเด็นก็แบ่งออกเป็นด้านบวกและด้านลบ และในทำนองเดียวกันผลการกระทำที่ 2, 3, ..., 7 ในด้านบวก ก็มีเนื้อหาเดียวกันกับผลการกระทำที่ 9, 10, ..., 14 ดังนั้นการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จึงคำนวณตามสูตรดังต่อไปนี้

$$D_1 = \sum_{j=1}^N (d_{1j} - d_{1+j})$$

โดยที่

$$D_1 = \text{คะแนนความน่าปรารถนาโดยเฉลี่ยของผลการกระทำ}$$

$$d_{1j} = \text{คะแนนความน่าปรารถนาของผลการกระทำด้านบวกข้อที่ } j \text{ (} j=1, 2, \dots, 7 \text{)}$$

$$d_{1+j} = \text{คะแนนความน่าปรารถนาของผลการกระทำด้านลบข้อที่ } j+7$$

$$N = \text{จำนวนตัวอย่างทั้งหมด (180 คน)}$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้เสนอในรูปของการจัดอันดับจากคะแนนเฉลี่ยสูงไปหาต่ำ ตามตารางที่ 19

ตารางที่ 19 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความน่าปรารถนาของผลการกระทำ
เรียงลำดับจากคะแนนเฉลี่ยสูงสุดถึงต่ำสุด (N=180)

อันดับ	ผลการกระทำ	\bar{x}	S.D.
1	ความสำเร็จในชีวิตการงาน	2.86	1.23
2	ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	2.71	1.12
3	ความเป็นที่รักใคร่ชื่นชมของผู้อื่น	2.67	1.05
4	ความสุขสบายใจ	2.62	1.04
5	ความเป็นผลดีต่อสังคม	2.56	1.25
6	ความมั่งมีทรัพย์สินเงินทอง	2.53	1.00
7	ความรู้สึกมีค่าและภาคภูมิใจในตนเอง	2.29	1.25